

Medlem Hr. Simonsen nævnte, er af en saadan Art, at man maa give Arbejderforsikrings-Raadet Uret i dets Afgørelser.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Weygaard. Det ærede Medlem talte om Sygekasserne og mente, saa vidt jeg forstod, at det som Følge af den i forrige Samling vedtagne Sygekasselov blev nødvendigt for det store Flertal af Kasserne at forhøje Kontingentet med fra 3 op til 4 eller 4½ Kr. Det ærede Medlem nævnte 3 Eksempler paa Kasser, der ønskede en Forhøjelse af fra 3 til 4 Kr. 40 Ø. aarlig. Jeg har i den Anledning henvendt mig til Sygekassedirektoratet og der faaet Meddelelse om 51 Kasser. Det viser sig, at i 7 af disse Kasser søgtes en Forhøjelse af 3 Kr. og derover, i 3 Kasser søgtes en Forhøjelse af Kontingentet af 2 til 3 Kr., i 11 Kasser af 1 til 2 Kr. og i 7 Kasser af under 1 Kr.; 22 Kasser ønskede overhovedet ingen Forhøjelse, og 1 Kasse mente at kunne gaa til en Nedsættelse af Kontingentet. Jeg mener derfor, det er uberettiget, naar det ærede Medlem af sine 3 Tilfælde mener at kunne slutte sig til, at en general Forhøjelse af Kontingentet vil blive nødvendig. Der er bl. a. et Moment, som gør, at man slet ikke i Øjeblikket kan udtale sig herom, nemlig Spørgsmaalet om Overenskomsten mellem Sygekasserne og Lægerne. Det ærede Medlem erindrer maaske, at jeg ved Sygekasselovens Behandling i Foraaret regnede med, at Lægerne i deres Kontrakter vilde gaa ned i deres Honorarfordringer med 10 pCt., hvorved hele den Del af Nedsættelsen, der vedrørte Lægerne, vilde blive kompenseret. Det ærede Medlem ved sikkert ogsaa, at der føres Forhandlinger om denne 10 pCt.s Nedsættelse. Disse Forhandlinger er ikke tilendebragt; paa eet Omraade er de dog tilendebragt, nemlig paa Bornholm, og der har det vist sig, at Lægerne er gaaet med til denne 10 pCt.s Nedsættelse. Dette giver efter min Mening godt Haab om og berettiger en Forventning om, at Lægerne ogsaa i den øvrige Del af Landet vil stille sig forstaaende overfor Sygekasserne.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa Spørgsmaalet om det Børnehjem, der hedder „Barnets Hus“, og anmodede Ministeriet om at stille sig velvilligt med Hensyn til Tilskud, særlig et Laanetilskud i Anledning af et Byggeforetagende, dette Hjem har iværksat. Jeg ser godt den store Nytte, dette Hjem gør, og jeg skal ogsaa saa vidt muligt stille mig imødekommende overfor Ønsker, der fremkommer derfra. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at der fra dette Hjem Side ved dette Bygge-

foretagende er begaaet en Fejl, nemlig den, at der er bygget, før de har haft Pengene. Vi raader i Ministeriet for Sundhedsvæsenet absolut ikke over ubegrænsede Tilskud til Hjem, der ønsker Udvidelser og Forbedringer, og vi søger ved Finanslovsforslaget at lægge det til Rette saaledes, at de Hjem, der er mest trængende, først faar Tilskud, men vi venter uægtelig ikke, at de indlader sig paa store Byggeforetagender, uden at de i Forvejen har sikret sig det nødvendige Tilskud fra Staten. Men, som sagt, jeg ser med stor Interesse paa dette Hjem, og jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at det kan faa det Tilskud, det trænger til.

Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard spurgte mig, om der kunde ventes Foranstaltninger til Hjælp for Børn, der lider under Følger af Børnelammelse. Dertil skal jeg sige, at allerede inden det ærede Medlem rettede denne Forespørgsel, var der fra Ministeriets Side truffet Forberedelser til at faa gjort noget for disse Børn. Det er heldigvis saaledes, at Børnelammelse i Almindelighed er en ret sjælden Sygdom i Danmark, og Dødeligheden er heller ikke særdeles stor, men denne Sygdom efterlader ofte en Defekt, hvorved de Børn, der har haft Sygdommen, bliver helt eller halvt Invalider. Nu er det saaledes, at hvis man i Tide tager fat paa Behandlingen af denne Defekt, kan man ofte hjælpe disse ulykkelige Børn, saaledes at Defekten bliver saalidet følelig som muligt. Men, som sagt, vi har været opmærksomme paa dette, og der sidder et lille sagkyndigt Tremandsudvalg og udarbejder Forslag om, hvad der skal gøres for disse Børn.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Olufson om Lægeboligen paa Anholt, som vist nok er i meget daarlig Stand. Beboerne paa Anholt har vanskeligt ved at faa en Læge, da de ikke kan byde ham en anstændig Bolig. Sundhedsministeriet vil saa vidt muligt stille sig imødekommende til det Andragende om Tilskud til en saadan Bolig, der formentlig vil fremkomme.

Jeg skal dernæst gaa over til en lidt nærmere Omtale af vort Sindssygevæsen, som har interesseret adskillige ærede Medlemmer. Jeg skal ikke komme ind paa en lang historisk Redegørelse, men blot begynde med at sige, at i 1921 nedsattes der en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om Oprettelse af et nyt Sindssygehospital. Denne Kommission afgav Betænkning i 1925. Der var et Flertal, der foreslog, at der skulde bygges et nyt Hospital paa 800 Pladser, hvad formentlig